

Bölüm

7

GENEL SAĞLIK SİGORTASI VE İŞSİZLİK SİGORTASI

Hakan SARAÇ¹

GENEL SAĞLIK SİGORTASI

Türkiye de 2000’li yıllardan itibaren sosyal güvenlik ve sağlık alanında önemli dönüşümler yaşanmaya başlamıştır (Dertli, 2015, s.271). 2006 yılında yapılan sosyal güvenlik reformu, norm ve standart birliği sağlamak ve sosyal güvenlik semsiyesi altında bütün vatandaşları toplamak amacı taşımaktadır (Arıcı, 2019, s.3). 2008 yılında yapılan sosyal güvenlik reformu ile bu amaçlardan biri olan herkesi kapsamına alan ve maliyet-etkin çalışan bir genel sağlık sigortası sistemi kurulmuştur. (Alper, 2011, s.7). Genel sağlık sigortası başlangıçta ayrı bir kanun olarak hayata geçilmek istenmiş fakat yasalaşma sürecinde emeklilik sistemi ile birleştirilmiştir. Bu bileşmeden sonra “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu” (SSGSSK) haline gelmiştir. Birleşme süreci 5510 sayılı kanunu sistematığını de etkileyerek 2 farklı sigorta kavramı ortaya çıkmıştır. Kısa ve uzun vadeli sigorta kapsamında olanlara “sigortalı”, GSS kapsamında olanlara ise “Genel Sağlık Sigortalısı” olarak ifade edilmiştir (Alper ve Kılış, 2015, s.307).

GSS ile ilgili hükümler 5510 Sayılı SSGSSK’nın 3. kısmında yer alan ve 60 ile 78. arasındaki 19 madde de düzenlenmiştir.

5510 sayılı kanunun 3 maddesinin 8. fıkrasında GSS’nin amacı öncelikle kişilerin sağlıklarının korunması, sağlık riskleri ile karşılaşılması durumunda ise giderlerin finanse edilmesini şeklinde belirtilmiştir.

¹ Doktora Öğr., İstanbul Üniversitesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Böl.
Sivas Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğü, İş ve Meslek Danışmanı, hakan.sarac@iskur.gov.tr

Şirket ortağı ve esnafın işyerini kapatıp faaliyetlerine son verdiği tarihten başlayarak 30 gün içinde Türkiye İş Kurumuna başvurmaları gerekmektedir (Uşan ve Erdoğan, 2020, s.484).

KAYNAKLAR

1. Alper, Y. (2011), Sosyal Güvenlik Reformu ve Finansmanla İlgili Beklentiler, *Sosyal Güvenlik Dergisi* 1(1)
2. Alper, Y., Kılık, İ. (2018), *İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku*, Bursa: Dora Yayınevi
3. Alper, Y. (2018), *Türk Sosyal Güvenlik Sistemi ve Sosyal Sigortalar Hukuku*, Bursa: Dora Yayınevi
4. Arıcı, K. (2019), Sosyal Güvenlikte Eşitlik Meselesi, *Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 23(1) 3-23
5. Elma, R. (2019), *Sosyal Güvenlik Hukuku*, Ankara: Seçkin Yayınevi
6. Endes, N. (2017), *İş Hukukunda Kısa Çalışma* Ankara: Adalet Yayınevi
7. Demirci, H.F. (2020) Sağlık Sigortası Sahipliği ve Sağlık Hizmetleri Talebi, *Selçuk Sağlık Dergisi*, 1(1), 37-45
8. Dertli, N. (2015), Genel Sağlık Sigortası ve Gelir Testi: Statü Eşitsizliğinden Gelir Eşitsizliğine, *Mülkiye Dergisi*, 39(3) 271-304
9. Görücü, İ., Aybıyık, N., Koç, M. (2012) Türkiye'de İşsizlik Sigortası Uygulaması ve Sonuçları (2000-2010), *Social Sciences*, 7(2), 127-160
10. İŞKUR. (t.y.). Kısa Çalışma Ödeneği. Erişim adresi: <https://www.iskur.gov.tr/isveren/kisa-calisma-odenegi/genel-bilgiler/>
11. Korkusuz, M. R., Uğur, S.(2018), *Sosyal Güvenlik Hukuku*, Bursa: Ekin Yayınevi
12. Kumaş, H., Karadeniz, O. (2017), Türkiye'de İşsizlik Sigortası Ödeneği'nden Yararlanan İşsiz Sayısının Düşük Olma Nedenleri: AB Ülkeleri ile Bir Karşılaştırmalı Bir Analiz, *Sosyoekonomi*, 25(33), 195-220
13. Limoncuoğlu, S. A. (2006). *Mukayeseli Hukuk ve Türk Hukukunda İşsizlik Sigortası*, Doktora Tezi, DEÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü
14. Özdemir, C. S. (2020), Korona Virüs (Covid-19) Salgını Kapsamında Her Yönüyle Nakdi Ücret Desteği, *Mali Çözüm Dergisi*, 30, 297-306.
15. Taş, H. Y. (2012), Türkiye'de İşsizlik Sigortasından Yararlanma Şartları ve İşsizlik Sigortası Ödemeleri: Gebze İşkur Örneği, *SDÜ İİBF Dergisi*, 17, 301-320
16. Tatar, M. (2011), Sağlık Hizmetlerinin Finansman Modelleri: Sosyal Sağlık Sigortasının Türkiye'de Gelişimi, *SGD-Sosyal Güvenlik Dergisi*, 1(1) 103-133
17. Topgül, S. (2012), Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nda Kadının Durumu. *Yönetim ve Ekonomi*, 19(2), 301-319.
18. Uşan, F., Erdoğan, C. (2020), *İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku*, Ankara: Seçkin Hukuk